

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Ціна примірника 60 сот.
чвертьрічна передплата
з пересилкою 9 К.

Виходить що тижня в п'ятициню. - Адреса Редакції і
Адміністрації: Перемишль
вул. Побереже ч. 1.

політично-економічний орган.

Аптика під „Звіздою“
— ЙОСИФА МАШЕВСЬКОГО —

управитель Кароль Візель
maіster
— вул. Францішканська ч. 24. —

поручає всі артикули, входячі в круг
аптики. При аптиці ДРОГЕРІЯ.
□□□□□□□□□□□□□□□□□□

Яка має бути наша „орієнтація“?

Відпочиваю на селі — в нашій чудній селі, на Підгір'ю. Зазнаю правдивого відпочинку, поки-що не такого як на Домбю — і користаючи з прегарної погоди, йду вліс, отвораю собі Кобзар Тараса Шевченка і читаю: „До мертвих і живих і ненароджених земляків моїх в Україні і не в Україні суцях, мое дружнєє послання“. Читаю там:

„Все розберіть, тай спитайте

Тоді себе: що ми?

Чи діти? яких батьків?

Ким за-що закуті?

Тай побачите, що ось-що

Ваші славні Брути:

Раби піпніжки, грязь *Москви*.

Варшавське сміття ваші пани

Яснозельможні гетьмани.

Чогож ви чванитесь, — ви

Сини сердешної України?

Що добре ходите в ярмі,

Ще краще як діди ходили?

Не чвантєсь: з вас деруть ремінь,

А з їх бувало, й лій топили!

Прийшли мені гадки про „орієнтацію“.

Від початку світової війни, від серпня 1914 р., говорилося серед Поляків про всіляку „орієнтацію“. І так: про „орієнтацію“ польського „Нач. Комітету Народового“ на бік осередних держав (Австрії з Німеччиною) проти Росії і антанти, то знов відтак про „російську орієнтацію“ частини вшехполяків від часу зайвтяття російськими військами Львова і маніфесту Миколи Миколаєвича. А колиж могутність Росії клонилась до упадку, виринула орієнтація чисто антантська проти осередних держав але рівночасно і проти Росії. Все те було, одначе в дійсности у Поляків була *лише польська* орієнтація і ніяка інша *лише польська*.

І у нас говорилося в р. 1914 про орієнтацію „австрійську“ чи „німецьку“ (осередних держав), а останніми часами кружляли поголки про польську орієнтацію Петлюри, а рівночасно про російську орієнтацію Петрушевича.

Супроти того треба виразно зазначити, що наша орієнтація має бути українська і ще раз *лише українська*, а ніяка інша.

Не маємо ми бути ані „австрофілами“, ані „германофілами“, ані „русофілами“ чи „польонофілами“, ані навіть давними архаїчними „українофілами“ лише Українцями о українській орієнтації.

Не маємо ми оглядатись в наших ділах, чи це подобається кому з наших дальших чи ближших сусідів, чи ні, але чинити консеквентно лиш те, чого вимагає інтерес України.

Науку, якої „орієнтації“ держатись, дає нам кс. Юзеф Панась, декан II бригади поль-

ських легіонів. Це, як пишуть польські часописи, відомий на цілу Польщу гарячий і завзятий польський патріот а звісний наш „приятель“, котрий ще перед війною не лякався пруських арештів, а в серпні 1914 р. вирушив в поле з польськими легіонами проти Росії і ходив з ними по Галичині, Холмщині й Волині. Колиж бачив, що Росія розбита а польський інтерес вимагає іншої орієнтації, не вагався заризиковвти шиї і з револьвером в руці арештував під Раранчем своїх військових наставників, австрійських генералів, за що стояв опісля в Марморощ-Шігет майже під шибеницею.

Проти святкування річниці 6. серпня, коли то польські легіони вийшли в поле проти Росії, виступило було „*Stowo polskie*“, підносячи між іншими закид, що таке святкування компромітує Поляків перед антантою. Кс. Панась дав обширну і рішучу відповідь *Stow-у Polsk-ому* (диви ч. 4773 *Gaz. Wieszogn-oi*), де поучає, що орієнтація Поляків має бути завжди лиш польська а ніяка інша. А тим, котрі бояться, аби не втратили ласку у антанти дає таку науку: „Політики складаються переважно з людей, у яких мотивами чину рідко бувають почування і милосердя для жебрака, для котрого мають вони *лиш погорду*, але за це мають *пошану* для противника, котрий сміло підносить чоло, доминається о свої права, хочаби навіть уляг перевазі“.

Кс. Панась кпить собі зі страху *Stowa polsk-ого*, щоби не втратити ласку у антанти за давні „прогрішення“, а учить: робити те, чого в даних обставинах вимагає польський інтерес і то лише польський, без огляду, чи це кому на руку, чи ні і чи це кому подобається, чи ні.

Яку орієнтацію мав Тарас Шевченко, бачимо з його „Послання“ і з програми Кирилометодієвського Брацтва, якого ідеалом був *вольний* братський союз всіх *вольних*, независимих, славянських народів.

Тому і наша орієнтація така: **Вольна, з'єдинена, независима Україна в союзі всіх вольних, независимих народів.**

Так бажає розв'язати українське питання і соціалістичний інтернаціонал в інтересі мира цілого світа, давши вираз своєму бажанню в знаній резолюції на люпернській конференції.

В боротьбі о осягнення цієї ціли, в боротьбі о оборону рідного краю від поневолення і руїни шукається союзників, і добирається таких, як цього вимагає інтерес України, *а в колізії треба часом лучитись і з меншим ворогом проти гіршого ворога*. — Але орієнтація має остати все лише одна: **українська і лише українська!**

Ів. Гн-ич.

Сирітський Захист шукає **шевського челядинка до направи обуви.**

Помешкання, харч і платня після умови. Зголошення до о. КОМАРНИЦЬКОГО, Площа Чацького 6. (Капітула).

Пр. 40/19

4

В Імени Републики Польської!

Суд окружний в Перемишлі, яко Трибунал для справ прасових, рішив на підставі §§. 487. і 493. п. к. що зміст статі умищених в числі 24. часописи „Український Голос“, з дня 21. вересня 1919 під титулом „Не туди дорога“ від „Наслідки цієї пацифікації“ до слів „свою нотатку“ тоже під титулом „Тисячі невинних“ до слів „монастир заробовані“ заключаючи знамена, провини в § 300 з. к. і арт. IV. новелі з 17/12 1862 ч. 86. з. д. ех. 1869. і затім усправедливість заряджена через Прокуратора державного конфіскації сеї часописи.

В наслідок сего рішення зборонене єсть розповсюднюванн тих статі а забраний наклад має бути знищений. Зразом поручаємо редакції часописи „Український Голос“ щоби по мисли §. 20. зак. прас. зміст ореченя того на першій стороні найближшого числа своєї часописи умістила.

Суд Окружний Відділ

Перемишль дня 23. вересня 1919.

(Підпис нечиткий.)

Східня Галичина.

Президент польських міністрів Падеревський вернув в тих днях до Варшави. Перед двома місяцями виїхав він був до Парижа, щоб на мировій конфеції виторгувати Східню Галичину для Польщі. Видко, що торг не йшов йому легко, бо мусів їздити аж до Лондону, щоби переконати англійських політиків, що Польща »не може жити без Східньої Галичини«.

За увесь час побуту Падеревського в Парижі польські часописи бундючно запевняли своїх читачів, що Найвища Рада мирової конференції вже „дефінітивно“ (себто на віки-вічні) прилучили Сх. Галичину до Польщі. Що-йно при кінці минулого тижня ці самі часописи принесли вістку, що Падеревський вернув з Лондону невдоволений. Причину цього невдоволення подає парижський дописувач „*Kuryera lwowsk*“-ого. По його інформаціям, Англія й чути не хоче про дефінітивне прилучення Сх. Галичини до Польщі, бо придержується засади про самоозначення народів. Тому бажає, щоб сам нарід Сх. Галичини голосуванням заявив, до якої держави бажає належати. Заки прийде час такого голосування, годиться Англія, щоб Сх. Галичина була при Польщі але з власним соймом і правительством. Цей сойм мавби ухвалювати закони для Сх. Галичини, а передовсім закон про земельну реформу. Далі Англія домагається, щоб Сх. Галичина не висилала послів до варшавського сойму та щоб в Сх. Галичині не було побору рекрутів до польського війська.

За те все дописувач *Kuryera lwow.* дуже гнівається на Англію і запевняє, що Поляки не підпишуть такого договору та будуть боротись проти цього на життя і смерть. Таке теперішнє становище Поляків що-до Сх. Галичини.

А наше? Наше становище таке, яке бу-

ло 1. падолиста минулого року. Ми бажаємо бути вольним народом і мати право самі про себе рішати так, як про себе рішають Польки, Чехи і інші народи. Чейже і ми вже повнолітні тай опікунів не потребуємо. Тому то і становище Англії в справі Сх. Галичини не вдоволяє Українців і ніколи не вдоволить, бо всі ми Українці є самостійниками без ніяких застережень і такими лишимося по всі часи.

Хочби наші гарячі бажання і не сповнилися в найблизшому часі, то це буде лиш тимчасове, бо ми не спочинемо доти в наших змаганнях, доки не ставемо господарями на своїй землі.

Колиж це правда, що Англія заняла таке становище, в справі Сх. Галичини, як пише „Kuryer lwowski“, то справедливість велить признати, що англійські політики ще наймудріші і найсправедливіші із всіх дипломатів, котрі нині в Парижі ділять світ, хоч і їх становище — як ми вже сказали — нас не вдоволяє. Англійців не можна рівнати прим. із стариком Клемансо, представником Франції, котрий бажає нас бачити поневоленими, не хоче нам признати навіть і того, що признають представники Англії.

Цивільної відваги!

Одного з головних наших хиб національних — це брак у нас цивільної відваги у відношенню до чужинців, до можних цього світа. Брак цивільної відваги приносив нам завжди необчислені шкоди матеріальні і моральні, бо звісно, що з людиною невилічно покірною і не вмючою постояти за свої права, ніхто не числиться. Противно — чоловіка, що вміє уцімнутися о своє, боронитися, а в потребі і боротися, шанує та боїться і найбільший противник.

Чи маємо пригадувати факта з перед війни? Нехтовання нашої мови по урядах, нехтовання наших шкільних домагань політичними ворогами і маса інших кривд, які нас стрічали на кожному кроці — все те в першій мірі треба завдячити хронічному браку цивільної відваги. Кількож то у нас писалося про нелюдяне поведіння з нашим селянством по урядах, кілько то наші послы в раді державній і соймі внесли інтерпеляцій в тім ділі — а прецінь чимало з тих фактів, які подавали часописи і інтерпеляції, можна було усунути, колиб у нас було бодай троха громадянської відваги і рішучости.

А робітництво, а міщанство? Чи маємо пригадувати ті перетягання на латинство, тоту польонізацію по містах, яка лиш тому мала успіх, що не було у нас характерности і відваги опертися ворожим затіям.

Мало що ліпше було і в кругах інтелігенції, серед нашого урядництва і учительства всіх категорій. Воно жило в безнастаннім страху, щоб не наразитись там »в горі«. І те діялось не тільки у нас в Галичині, але і на Буковині, і на Угорщині і за колишнім російським кордоном. Всюди було однакове лихо: ми уступали перед горсткою чужинців, сміливих в своїй нахабности, безличних в своїх заборчих апетитах — ми не вміли постояти за наші національні права.

Нічо і дивного, що наш політичний і економічний розвиток шкатульгав пиняво вперід; він був за повільний в порівнанню з розвитком наших політичних ворогів. Ми лишились далеко позаду, не могли усунути кривди, не в силі були відзискати втрачені позиції, втрачені права.

Так заскочила нас війна. Вороги ликували, бо вона застала нас неприготованими на всіх полях нашого життя. Ми стали іграшкою в руках ворогів. На нас посипались болючі удари зі всіх боків — зі сторони »своїх« — Австрійців і зі сторони наїздників — Москалів. Одні гнали нас до Талергофів і Гміндів, другі по Сибірах та інших азійських степах, одні і другі вішали, розстрілювали безвинно. В однім були ми могутні — в терпінню.

Більшість наших політичних провідників без ширшого політичного горизонту стратила голову в тих тяжких часах. »Ануж і мене повезуть в Талергоф« — говорив цей і той і роздумував тільки над тим, як би то замаркувати свій австрійський патріотизм. І дожили ми того, що навіть провідник радикалів (так!) слав гратуляційну телеграму в жовтні 1914 р. до перемиського ката Українців, генерала Кусманека і то в часі, коли злочини цего кривавого вампіра були вже загально звісні і поза границями Австрії. А другим разом цей сам політик возив Гуцулів аж у Відень, щоби Зита побалакала з ними по... українськи.

На щось ліпшого здобутись, у нас не було цивільної відваги, повзатись перед власними катами — це була єдина роля наших політиків, бо вигідна тим, що не вимагала політичних кваліфікацій. Інші народи, як пр. Чехи і Польки сейчас з'орієнтувались в ситуації. Масарик і Бенеш чмихнули за границю і там вели чеську політику. Те саме робили і Польки. Наші політики сиділи у Відні, а як вже виїздили, то до Берліна і... Константинополя (o sancta simplicitas!). Поїхати дальше — не було у нас цивільної відваги, бо можна наразитись там »в горі«. А там »в горі« сиділа персоніфікація засудженої на смерть Австрії, дримала в шенбрунськім фотелі, в просоню числила дві свого життя тай пчихала, коли їй предклядано до затвердження операційні пляни мудрих генералів. Від тих плянів віяло похоронним кадилом... Не вражливий на те кадило був тільки нюх наших політичних провідників.

Чи не паленіти будуть зі стиду наші нащадки, коли читати-муть про драстичний брак цивільної відваги в одного з міністрів Укр. Нар. Республіки, поставленого в р. 1918. перед воєнний німецький суд в Києві?

Та не пора тепер на рекримінації, які не є нашою метою. Ми бажаємо тільки подати приміри браку цивільної відваги, його погубні наслідки.

На похилене дерево і кози скачуть. Ми останемо рабами, коли не очистимось з нашої трусливости, коли не піднесемо чоло в гору, коли не наберемо відваги. Памятаймо, що наша доля від нас залежить. Коли будемо відважні, рішучі, карні — то не вернуть старі часи, не верне наше політичне, моральне і матеріальне закріпощення. Ми станемо вольними людьми!

КИРИЛО СТУДИНСЬКИЙ.

Що дам Тобі?

Що дам Тобі, мій рідний краю,
На склоні літ моїх?

В весні життя, в моїх днів маю,
Посеред моря втіх,
Я дав Тобі найкращу мрію,
Святу мою любов,
І серця мого цвіт-надію
Й горячу, бистру кров.

У літа днях я ніс в скарбницю
Всю працю рук, ума
І думи чисті, як водицю,
Для Твого й-но добра.

Під осінь, рідна Україно,
Пішов я тюрму
І волю дав. Та хоч тут гину,
Проклону не найду.

Щож дам Тобі, мій рідний краю,
Як вмить прийде зима?
Що хоч бери, Тебе благаю,
Я радо дам ...й життя!...

Домбе 15. VIII. 1919 р.

Важне для жіноцтва! Швальня Сирітського Захисту при вул. Сяновій дол. ч. 30. виконує по найновішим модам всі роботи, що входять в круг жіночої конфекції як сукні, жакети, верхи на футра, одіж для дітей; перебіка старомодних одягів на нові. Замовлення виконуються скоро і по найдешевших цінах. **Увесь дохід на удержання сиріт-дічат!**

Що чувати в світі?

На Угорщині коаліція не може до тепер завести ладу. Правда, при помочи румунських війск усунено большевицьке правительство, але зараз на самім вступі появилася ріжнорідність поглядів у коаліції в тім, що має статися з Угорщиною. Одні з союзників висунули архикнязя Йосифа, як хвилевого мабуть заступника будучого володаря з родини Габсбургів, приготовляючи тим самим основу до монархічного устрою. Колиж другі оперлися тому, усунено його дуже скоро, але до тепер, хоч минуло вже тільки місяців, не затверджено дефінітивно ніякого правительства. І цему завдячує нинішній президент міністрів Фридрих, що зміг удержатися так довго при кермі. За цей час сконсолідувалися видно аристократично-монархістичні круги і по посліднім донесенням Др. Оскар Jaszyn мав оголосити Угорщину яко панонську монархічну державу, а адмірал Horthy на чолі білогвардійських війск має зміряти до Буди, яку знова на приказ коаліції опускають Румуни. Що з цего вийде, годі на разі сказати, в кожному разі новий котел балканський *пересунено значно* на захід.

В справі Реки італійській міністер справ зовнішніх і делегат мирової конференції Tittoni предложив альянтам новий проект, на якому Река і Триест з дооколичними землями малаби творити щось на взір Гданська з тою ріжницею, що протекторат над цим твором обялаби Італія. Америка, яка сама супротивляється всім італійським забаганкам, не дала на це своєї згоди.

В Америці Лянсінг на час недуги Вільсона обяв провідзаграничної політики. В виду цего політика Америки що до всіх актуальних справ не змінилася, бо й до тепер можна сказати, що Лянсінг у всіх справах мав послідне слово.

Нового клопоту в посліднім часі наробила коаліція Німецько-московська спілка під фірмою Авалов-Бермонт і Гольц. Голосять вони, що підуть спільно з другими добровольцями проти большевиків, але займають тимчасом спішно Курляндію і борються з естонськими війсками. Коаліція підозріваючи в тім німецьку інтригу і боячися, що на пій дорозі може прийти до порозуміння між Москвою а Німеччиною, яке для коаліції в будучині моглоби бути грізне і небезпечне, постановила нову бльокаду Німеччини, хоч вона випирається і Гольца і його війск.

Що-до Східної Галичини можна передати це, що премієр Падеревській вернув до Парижа з своєї поїздки до Лондону „niezadowolony“, а можна сподіватися, що це „niezadowolenie“ супроводжає його до Варшави, де тими днями вернув.

ВСЯЧИНА.

Всіх тих, що залагають з передплатою, просимо негайно її надіслати. Також просимо поширювати наш часопис і привднувати йому передплатників, бо видавництво може удержатись тільки тоді, коли буде мати велике число відбирателів.

Агенції, яким висилаємо наш часопис до розпродани, просимо з кінцем місяця надіслати гріш за розпродані примірники.

Коли Диренція почт у Львові може лиху запобічи, то ми просилиби о інтервенцію! Гине нам так багато примірників „Укр. Гол.“ на почті, що наша Адміністрація засипана реклямаціями. Та коли гинуть поодинокі примірники, то яко-тако можнаби видержати. Але пропадають нам цілі пачки по кількадесять примірників (30-50 або і більше), які вандрують до розпродавців. І так прим. Нар. Торговля в Сокалі і Ризниця в Самборі не одержали ані одного примірника, хоч ми посилали до Сокаля і Самбора по 30-50 прим. Це

Я набув на власність КАВАРНЮ

Поробивши відповідні зміни, повідомляю, що буду подавати всілякі напої найліпшої якості як також зимні і гарячі перекуски.
Часописи місцеві, краєві і заграничні.

„ВАРШАВА“**Щодня КОНЦЕРТ**

знаменитої напелі сальонової.
З глибоким поважанням **Шамон Гутт**
власитель каварні.

лиш приміри, а таких багато. Очевидно, що видавництво через те наражене на руїну.

Та нам може о видавництво так не ходити як о авторитет інституції державної, котрій ми солідно платимо за порто. Замічаємо, що „Укр. Голос“, експедиований на схід від Перемишля наражений на смерть. За те експедиція на захід щасливіща. Прохаємо о інтервенцію Дирекцію почт, бо прохати кожному вільно. Однак великих надій до наслідків цього прохання не прив'язуємо.

На підпертя видав. „Укр. Гол.“ зложили: гром. Машак 10 К і ті гром. з Борислава: Анна Гаращак 20 К, Магдалена Петруняк 10 К, Теод. Пятниця 10 К, Йосиф Небельчук 5 К. Редакція дякує щиро за поміч.

Загальні збори тов. „Філія Союзу Українок“ в Перемишлі відбудуться в неділю, 26. жовтня 1919, о 5 год. попол. в салі Бесідй (Народний дім I п.) З огляду, що товариство займається несенням помочи для ранених і інтернованих, до чого потрібно більше одиниць до праці, Виділ просить щиро усе свідоме жіноцтво явитись на загальних зборах. — Поміщуючи цей комунікат, замічаємо, що наші жінки роблять все, що в даних обставинах можливе, щоб помочи нашим мученикам. Та на жаль — як нас інформують — цей тягар спочиває на кількох одиницях, котрі падають під навалом праці. Побажатиб також, щоб наші молоді академики помогли жінкам, бо часу мають вони доволі. На їх байдужність жінки дуже нарікають.

Громада Дрогоїв — це одно з найкращих сіл в Перемищині. Є тут около 50 відбирателів „Укр. Голосу“. З початком жовтня відновлено в селі читальню і є надія, що вона буде розвиватися як найкраще. Нема сумніву, що тут в найкоротшому часі повстане також „опаловий і харчевий комітет“, що буде працювати в хосен укр. шкіл, їх інституцій і сирітських захистів. Про рідну школу Дрогоївяни завжди памятають і при кожній нагоді збирають датки. І так останніми часами на весіллі гром. Теодора Голіша зібрав гром. М. Брода 41 К. 40 с., а в день Покрови зібрано 193 К. 52 с. — разом 234 К. 92 с. Честь громадянам Дрогоєва!

Українських афішів не можна розліпляти. Такий приказ одержав повновласник співака Орленка від одного урядника зі Староства. По його інструкції афіш має бути друкований насамперед по польськи, а тільки під польським текстом може бути український текст. Прохаємо наш Горожанський комітет о інтервенцію.

Нема мабуть нещасливої категорії вдів і сиріт як вдови і сироти по наших священниках. Всі вони засуджені на смерть. Вдови побирають по 50 К. а сироти по 30 К. місячно. І жий та приодягнися тепер з того „дару з ласки“. Нашій Редакції відомі випадки впрост трагічні. Ціле громадянство повинно прийти в поміч тим нещасним. Прохаємо наших священників о провект, якби з'організувати цю поміч.

Громада Сілець біля Перемишля доставила Союзові Українок для ранених і інтернованих в неділю д. 19. X. 32 літрів молока, 4½ бок. хліба, корець бульби, 9 яєць і грішми 31 К. Збіркою занялись сільські дівчата. Честь Вам сілецькі дівчата!

Український рай в Станіславові відкрив краківський Kuryer при помочи тамошнь ої газетки „Kresowiec“. Ото бачите ця доносить про „robbliwość władz polskich dla nieoficjalnego szkolnictwa guskiego“. Українці отворили в Станіславові семінар, а управителем його став о. Раковський, котрий в часі „okupacji hajdamackiej plui na wszystko, co polskie“. Ба не кінець на тім. В семінари учить Крохмалюк „hajdamaka pierwszej klasy i inni“. Це не аби-яка łamigłówka для прокураторів: під який параграф підтягнути ці злочини. Припустім, що о. Раковський був в яким польським домі і фактично плюнув там в плювачку. Це очевидно злочин, коли вірити Kuryer-ові. Не легко знайти параграф на гром. Крохмалюка, бо це гайдамака І кляси. Цікаві ми на кілька кляс ділить тих поганів Kuryer

і який параграф належиться кожній клясі. — Є на світі люде, котрим здався що години зимний туш на... мудру голову.

Реабілітацію Петлюри проголосила Trybuna polska. Доносить вона, що Петлюра вже перестав бути большевиком: Польська жандармерія арештувала двох панків, підозрілих о шпіонажу. Арештовані оправдуються, що вони дезертирами з армії Петлюри. Цему оправданню не вірить Trybuna і каже таке: Istnieje przepuszczenie, że Majowie (так звуть тих арештантів) mieli zamiary bolszewickie, i że nie od Petlury, lecz od Lenina przychodzą. — Но, но, як це Kuryer перечитає дасть він Trybun-і. Деж можливе це, щоб Петлюра не був большевиком!

Більгійці про політику Польщі. Визначний бельгійсько-флямандський часопис обговорюючи боротьбу нових держав, що повстали на окраїнах Росії, з царськими генералами Колчаком, Денікіном і Юденічем, пише про Польщу таке: „Коли граничні держави рішучо об'явили війну царизмові, гадка Польщі є поділена. Пилсудський, який ще найбільше репрезентує національну думку, також бореться проти імперіалізму, а підтримуваний в Парижі Дмовський інтригує, де може. Польща одного дня крутиться коло федерації, а другого віддається всіляким авантюрицьким мріям. З початку підтримувала похід Юденіча на Петроград, а потім хотіла опертись о Денікіна, який промовчує Україну і не хоче її визнати як нарід.“

Як що Польща має вибороти між Україною з Петлюрою а авантюриком Денікіном, то коли вона розуміє свій власний інтерес, мусить рішитись на перше.

Чи може Падеревський є занадто мягкий і не має досить енергій, щоб покласти кінець інтригам Дмовського? Адміністрація в цій країні є ще за слаба, щоб мішатися в зовнішні авантури. Перше треба зробити внутрішній порядок, а потім вести якусь певну лінію на зовні.

З Відня доносять, що італійське правительство дозволило сформування з українських полонених національних легіонів. Число полонених Українців в Італії числять на 20.000

Українська дипломатична місія перебуває тепер в Варшаві (європейський готель) під проводом Дра Леоніда Михайлова і Дра Степана Витвицького як його заступника. Як нас інформують, ця місія виключає справу Сх. Галичини із переговорів з Польщею.

Польські часописи знову займаються поширюванням сплетень про Укр. Нар. Республіку. „Republika ukraińska istnieje dzięki pomocy Niemców“. „Zupełny rozkład armii ukraińskich“ — це наголовки тих сплетень. Наше громадянство знає вже вартість тих „інформацій“, тому радимо трактувати їх з гумористичної точки.

З Вашингтону доносять, що недуга през. Вільсона дуже поважна і не має надії, щоби він подужав в найблизшому часі. Тому застановляються над зміною президента. На яку недугу захорів Вільсон, не знати. Догадуються, що він умислово хорий.

У Львові перестав виходити часопис „Нова Рада“, видаваний о. Др. Застирцем. Як довідуємось, київські Українці дуже невдоволені тим, що видавець „Новой Ради“ покористувався без дозволу титулом київського часопису, так як-би не можна було найти для львівського часопису іншого титулу.

„Нова Рада“ помістила перед закриттям видавництва дуже злобну статтю „Стаття без заголовку але з важким змістом“, повну поганих інвектив, накидуючися на всіх і вся.

З Намінця под. доносять: з Букарешту вернула до Камянця под. українська місія, яка вела переговори з румунським правительством. Місія привезла Директорії лист президента румунських міністрів, написаний в незвичайно сердечнім тоні. Братяну предкладає правительству

Укр. Нар. Республіки найтісніщий союз Румунії з Україною.

Цими днями відбулося в Камянці святочне запряження уряду, війська, начального вождя і голови Директорії Петлюри на вірність Українській Народній Республіці.

НА ДІСЛАНЕ.**Красвий адвокат і військовий оборонець
Др. РОМАН СЕКЕЛА**

веде канцелярію в Перемишлі
в домі Міщанської Наси біля „Народного Дому.“

**Дентистичний (зубний) заклад
Дра Степана Дмоховського**

ул. Залізнична (Коллева) ч. 1.

приймає від 9—12 і 3—6.

Адвокат і оборонець в справах карних

Др. М. Ріхтер

веде канцелярію в Перемишлі,
вул. Францішканська ч. 22.

Др. І. Вітошинська-Фільц

ордиує в діточих і внутрішних недугах при
вул. св. Миколая ч. 6. (бічна вул. Чарнецького).

**Субститут адвоката Дра Лозіяського
адвокат Др. М. Візель**

оборонець військовий

веде канцелярію в Перемишлі, при вул. Міцневича
ч. 2, I. поверх.

Окуліст

Др. Михайло Коє

ордиує в Перемишлі в будинку головної почти
при вул. Міцневича.

Інструктор, укінчений гімназист шукає лекції на селі до учеників з низької гімназії.
Раставецький, Ліцава гор. п. Бірча.

Інтелігентна, старша панна, сирота по священнику шукає місця до заряду дому. Може також уділяти дітям початків науки. — Раставецька Ліцава гор. п. Бірча.

Інтелігентна панна, старша, пристійна, чесна сирота по священнику, з посагом вийде за старшого урядника на вищій становиску. Зголошення до Адм. „Укр. Голосу“ лід „Щастя“.

Матурист пошукує лекції з кляс низших на селі найрадше в горах.
Зголошення до Народнього Базару в Перемишлі.

Глядаю від І. XI. кімнати з окремих входом, меблями і опалом, есент. і з харчем близько ринку. Частина платна всілякими віктуалами. Зголошення до Адмін. „Укр. Гол.“

Гр. кат. Уряд парохіяльний в Перемишлі пл. Чацького ч. 6. прийме сейчас дяка для катедральної Церкви в Перемишлі. Платня після умови. Рефлектуючі на цю посаду нехай внесуть негайно подання.

Інтелігентна жінчина

глядає місця до заряду дому, найрадше у священника-вдівця. Зголошення в Адм. „Укр. Голосу“.

Потребую сейчас проворних, чесних і до праці охочих людей, які занялибися в своїй околиці збиранням амовлень на знамениті, правдиві швейцарські кишеньві годинники марки „Prévote“.

Плачу високу провізію.

Дуже добрий і легкий заробок, бо кождий потребує доброго годинника, якого тепер брак, а ціни щираз до-рожіють.

На жадання даю також більшу скількість годинників на розпродаж в коміс за попереднім зложенням цілої нале-житості яко кавція. Ближші услія письменно.

Володимир Медвецький, гуртівний склад і продаж годинників, **Львів**, вул. Супінсь-кого ч. 27.

Дуже важне для всіх!

Вже надійшов перший транспорт прав-дивих швейцарських, кишеньвих

ГОДИННИКІВ марки „Prévote“

в правдивій никлевій і подвійній оправі, з секундовою вка-зівкою, дуже сильною панцирної конструкції, а за добрий хід даю повну гваранцію.

Ціна 1 штуки К 295.—

до сего дуже гарний, сильний, подвійний ЛАНЦУШОК, щиро золочений за 1 штуку К 15.—

Спішіть з замовленнями, як довго запаостає, бо годинники безнастанно дорожють.

При замовленню належить прислати гроші з гори і К 5.— на кошта пересилки. При більшім замовленню уділяю відповідний рабат.

Володимир Медвецький, гуртівний склад і продаж годинників, **Львів**, вул. Супінського ч. 27.

Дезекуруйте свої будинки і дви-жимости від огню в Товаристві — **взаїмних обезпечень „Дністер“** у Львові

Торговля товарів корінних вин і делікатесів

під фірмою під фірмою

Станіслав

Страховський

В ПЕРЕМИШЛІ,

(давніше ІВАН БОРИС)

зістала перенесена з давнього люкалю ринок ч. 8. до власного люкалю Ринок ч. 12. (побіч п. Райфа), а по укінченню адаптацій і заосмотренню в свіжі і добірні товари буде отворена з кінцем цього місяця.

Гуртовна і деталічна продаж

ДРОГЕРІЯ

Аптичний склад і Перфумерія

МАІСТРА ФАРМАЦІЇ

М. ЛЯВФЕРА в Перемишлі,

— МІЦКЕВИЧА 2. —

МАІСТЕРНЯ жіночих і мужеських ОДЯГІВ.

ДМИТРА КОКОТА

при вул. Словацького ч. 63.,

виконує по найновішим журналам всякі одяги для жінок і мушчин.

Замовлення виконуються елегантно і швидко.

Ціни найприступніші.

Одинока українська КРАВЕЦЬКА МАІСТЕРНЯ ПЕТРА МЯГКОГО

в Перемишлі, вул. Гімназіальна ч. 2.

виконує мужеські одячи у всяких фасонах, студентські уніформи, одіння для Всч. Ду-ховенства, плащі, пальта і тощо. Сукна в багатому виборі на складі.

Замовлення виконуються елегантно, швидко і по найприступнішим цінам.

Найстарша фірма в Галичині, основ. в р. 1808.

Перша Краєва фабрика дзвонів

Братів ФЕЛЧИНЬСКИХ

в Калуші, філія ПЕРЕМИШЛЬ,

вул. Денерта ч. 9.

Відзначена на 1-шій українській виставі в Стрию і на краєвих виставах золотими медалями і дипломами.

Припоручає дзвони гармонійні найновішої системи до обер-тання — переливає розбиті дзвони в найбільших вагах і розмірах.

„ВІДБУДОВА“ Промислово-торговельна Спілка з обм. поруною у ЛЬВОВІ, вул. Підвале 7.,

доставляє:

огнетривалі ками	пилки
ремісничі знаряди	ваги
рільничі машини	оси до возів
кінські підкови	носи й серпи
цвяхи	плаги
борони	цемент
млинки до чищення збіжа	бляху
січкарні	папу
кухонні начиння	дахівку.
сокири	

— Кухонні начиння, —

залізні товари, насіння

поручає Краєвий СОЮЗ господарських Спілок в Перемишлі.

І. БОРИС

— Перемишль-Ринок —

поручає

Фарби до матерій в різних барвах. Насіння ярин, пашних бураків і трав. Паста до обува, вазеліна.

Українська Щадниця

в Перемишлі, ул. Костюшка ч. 3.

приймає і дальше щадничі вкладки що дня в годинах урядових і опроцентує їх на давні книжочки на 2½%, а на нові на 2%, з тим однак що на давні книжочки місячно можна вкладати не більше як 5.000 К.

Позичок гіпотечних і векслевих на разі аж до відкликання не уділяє.

Признає позички на застав цінних паперів. Приймає пересилку капіталів за посередництвом замісцевих Банків.

РОБІТНЯ ОБУВЯ МИКОЛИ МАЦЬКОВА

в Перемишлі, Засяння, вул. Петра Снарги ч. 8.

Поручає свої знані з доброти шевські вироби по можливо приступних цінах.

Одинока українська ПЕРЕПЛЕТНЯ

всілякого реда книжок, евангелій, оправа образів, паспорту (pasportous)

Івана Маївки

В ПЕРЕМИШЛІ при вул. Гродській ч. 1.

Земельний Банк Гіпотечний

Спілка акційна у Львові (Підвале 7).

Акційний капітал К. 3,000,000
Резерва банку К. 380,000

Власна каменяця, куплена в 1918 році.

Переводить всякі банкові справи під найкорисні-шим умовами.

Приймає вкладки на біжучий рахунок.

Удїляє позички: гіпотечні, векслеві, та на підклад вартних паперів.

Продає і купує всякі цінні папері, вимінює загра-ничні гроші.

Комісово купує або і продає посілости, рільні плоди, господарські знаряди і всякі товари.

НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ

Перемишль, Костюшка, ч. 5.

поручає: товари корінні, вина літургічні і столові. — Сіль кухонну білу.

Фарби до матерій в різних барвах. Насіння ярин, пашних бураків. Пасту до до обува, вазеліну.

Щітки і мітли рижові.

Товариство взаїмного кредиту

„ВІРА“

стovar. зареестр. з обмеженою поруною В ПЕРЕМИШЛІ,

приймає вкладки до опроцентования на 3%, і о-плачує за вкладників податок рентовий від процентів; вкладати може кожний навіть і не член; на жадане звертається вкладку кож-ного часу, навіть без виповідження (за ескон-том). Позички уділяє Товариство „Віра“ своїм членам, дн позичок вимагає ся гіпотечки або до-брої поруки.

Членом Товариства може бути кожна особа, що є спосібна до зобовязань правних.

Чистий зиск розділяє ся межі членів яко дивіденди від уділів і на добродійні цілі.

Дирекція Тов. „Віра“ в Перемишлі.

Не викидати вичесане волосся!

З вичесаного волосся виконую найкращі при-чиски і наймодніші роботи перукарські.

Купую вичесане волосся!

Великий вибір вичісок і сіток на волосся.

ФРІЗІЄРСЬКО-ПЕРУКАРСЬКИЙ ЗАКЛАД

С. ЛЯВФЕРА

Перемишль, ринок 5.